

Arrest

nr. 149 455 van 10 juli 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 30 april 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 maart 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juli 2015.

Gehoord het verslag van eerste voorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Ter zitting verklaart de verwerende partij dat de bestreden beslissing werd ingetrokken, zodat het beroep zonder voorwerp is. De Raad stelt vast dat de intrekking betrekking heeft op de beslissingen van 12 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, en van het bevel om het grondgebied te verlaten (zie ook RvV 11 juni 2012, nr. 82 706).

De Raad werpt ambtshalve een exceptie van gebrek aan belang op.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Ter terechtzitting bevestigt de advocaat van verzoekende partij dat de verzoekende partij werd gerepatriëerd naar haar land van herkomst op 12 december 2013 en dat zij geen nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf heeft ingediend vanuit de Belgische diplomatieke of consulaire post. Zij is van mening dat zij verzoeker vertegenwoordigt en dat die nog steeds belang heeft.

De Raad merkt op dat het belang van de verzoekende partij bij haar aanvraag op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet erin bestaat haar verblijf in het Rijk een legaal karakter te verlenen (*cf. RvS 25 mei 2005, nr. 144.961*). Aangezien verzoeker niet meer op het grondgebied van het Rijk verblijft, kan hij geen voordeel meer halen uit het door hem ingestelde beroep. Een aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend wordt op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet veronderstelt ook het bestaan van buitengewone omstandigheden die verhinderen dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in het land van herkomst wordt ingediend. Wanneer de aanvrager zich nadien in het land van herkomst bevindt, *quod in casu*, zijn er per definitie geen buitengewone omstandigheden meer op grond waarvan hij niet naar het land van herkomst kan terugkeren om er zijn aanvraag in te dienen (*cf. RvS 13 maart 2008, nr. 180.989*).

De Raad stelt dan ook vast dat verzoeker niet meer getuigt van het rechtens vereiste actueel belang bij het aanvechten van de eerste bestreden beslissing.

Er dient derhalve te worden besloten dat het ingestelde beroep onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juli tweeduizend vijftien door:

mevr. C. BAMPS, eerste voorzitter.

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS